

ARKKI VARUSTAMO

RAAMATTUKOULU 5.9.-28.11. 2012

KUPPIKUNTAINEN YHTEISÖ: RATKAISU RISTIRIITOJEN SELVITTÄMISEEN (1. KOR. 3:9-4:21)

Henkilökohtaisen vastuun tiedostaminen

Kerran jokainen meistä uskovistakin tulee seisomaan Kristuksen tuomioistuimen edessä. Meidät arvioidaan tekojemme mukaan. Tässä tuomiossa ei ole kuitenkaan kyse kadotustuomiosta, koska **"Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat"** (Room. 8:1). Tässä tuomioistuimessa on kyse uskovan teoista ja niistä seuraavasta palkasta: **"niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tuleessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on"** (1. Kor. 3:13). Kyseessä on siis palkkatuomioistuin. Me saamme palkan kuuliaisuudestamme ja leiviskämme hyvästä hoitamisesta: **"Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan"** (1. Kor. 3:8).

Varmaankin me kaikki toivomme saada kuulla Jeesuksen sanat: **"Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon vartijaksi. Mene herrasi iloon"** (Matt. 25:21). On tärkeää muistaa, että me uskovina teemme työtä työtoveruudessa Jumalan kanssa hänen valtakuntansa ilmestymiseksi ja sielujen voittamiseksi. Meitä siis mitataan Jumalan palvelijoina siinä kutsumuksessa ja tehtävässä, jonka Hän on meille uskonut: **"Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus"** (1. Kor. 3:9). Tärkeintä palkkiossa ei ole tehtävämme sisältö ja luonne vaan se, olemmeko pysyneet uskollisina ja kuuliaisina Pyhälle Hengelle.

Yksin Kristus-perustukselle rakentaminen

Voimme pelkistäen sanoa, että meidän uskomme ja palvelumme perustus on ristiinnaulittu Kristus ja meidän uskomme voima on ylösnoussut Kristus. On hyvä aina kysyä itseltään, että jos toimin näin, tuleeko Jeesus mukaan minun valintoihini. Jos valintani ja toimintani eivät ole Raamatun mukaisia, ei Pyhä Henki sitoudu niihin ja siitä puolestaan seuraa, ettei Jeesus ole mukana. Uskomme voi olla väärälle perustukselle rakentuvaa ja sitä kautta harhaan johtavaa ja hedelmätöntä: **"Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus,irstaus, epäjumalanpalvelus, noitus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset"**. (Gal. 5:19-21).

Ratkaisevaa on, minkä kaltaiselle perustukselle rakennamme hengellisen elämämme ja palvelutyömme. On tärkeää ymmärtää, että hengellinen elämämme koetellaan arjen keskellä niiden valintojen kautta, joita teemme. Voimme esiintyä seurakunnan keskellä hyvinkin hengellisinä mutta meidän elämämme arjessa ja suhteessa lähimmäisiimme voi näyttäytyä toisenlaisena. Saatamme palvella kahta herraa, Jumalaa ja mammonaa. Elämämme horjuu kahtaalle. Vain Kristus-perustalle rakennettu elämä voi tuoda siunausta omaan elämäämme ja levittää sitä myös ympäristöömme: **"Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus"** (1. Kor. 3:11).

Voimme siis palvella Jumalaa kahdella tavalla: Joko rakennamme Kristus-kalliolle kallisarvoisista aineista kuten kullasta, hopeasta tai jalokivistä. Ne kestävät tulen koetuksen. Tai sitten me rakennamme puusta, heinistä ja oljista, jotka tuli polttaa ja meidän rakennuksemme tuhoutuu. Tällä kuvauksella Pyhä Henki kertoo meille, että hengellistä uskovaa odottaa palkka: **”Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan” (1. Kor. 3:14).** Lihallisesti elänyt uskova sen sijaan jää ilman palkkaa: **”Mutta jos jonkun tekemä (vrt. rakennus) palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikään kuin tulen läpi” (1. Kor. 3:15).** Lihallinenkin kristitty siis pelastuu mutta hänen tekonsa eivät kestä Kristuksen katseen alla. Kristuksen silmät ovat tuossa hetkessä kuin tulen liekki (**Ilm. 1:14**). Senpä tähden on aina hyvä tutkia omia motiivejaan. Toiminko ja teenkö kaiken Jumalan kunniaksi ja lähimmäistäni rakastaen.

Tempppelin puhtaudesta huolehtiminen

Raamattumme osoittaa, että ruumiimme on Pyhän Hengen temppele: **”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppele ja että Jumalan Henki asuu teissä?” (1. Kor. 3:16).** Jeesus itse toteaa opetuslapsilleen viitaten tähän samaan asiaan, että Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä (**Luuk. 17:21**). Me saatamme elämäntavoillamme ja väärillä valinnoillamme saattaa Pyhän Hengen murheelliseksi: **”Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään asti” (Ef. 4:30).**

Äärimmäisessä tapauksessa saatamme häpäistä ruumiimme lihallisen mielemme valtaamina jopa niin, että joudumme kohtaamaan seurakunnasta erottamisen: **”Herran Jeesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä” (1. Kor. 5:5).** Raamattumme ei rajoitu tässä vain ruumiin synteihin, vaan se sisällyttää tähän myös mielemme synnit: **”Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä” (1. Kor. 3:19).** Meidän tulee siis varoa maailman viisauden pauloja ja oman itsekeskeisyytemme viettelyksiä ja harhoja.

Jumalan palvelijoiden tuomitsemisen välttäminen

Raamatun selkeä opetus kehottaa tai jopa vaatii meitä pitämään seurakunnan johtajia suuressa arvossa Kristuksen palvelijoina ja seurakunnan kaitsijoina: **”Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina” (1. Kor. 4:1).** Lähtökohtaisesti sekä paimenet että vanhemmisto (johtoryhmä) ovat Pyhän Hengen valitsemia. Tämä sillä ehdolla, että sekä he itse mutta myös seurakunta vaeltavat Pyhän Hengen ohjauksessa ja yhteisessä rukouksessa. Jotta seurakunnan johtajat saavat tarvitsemansa kunnioituksen, tulee heidän tietenkin olla uskollisia palvelijoina ja esimerkkinä seurakunnalle hyvästä vaelluksesta: **”Sitä tässä huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi” (1. Kor. 4:2).** Meidän seurakuntalaisten on hyvä ymmärtää, ettei yhdelläkään meistä ole oikeutta tuomita heitä, vaan he ovat ainoastaan Jumalan tuomion alaisia: **”Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku inhimillinen oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni, sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra” (1. Kor. 4:3-4).** Heidänkin toimintansa arviointi on jätettävä Kristuksen palkkatuomioistuimen käsittelyyn. Meidän tulee siis varoa arvioimasta seurakuntamme johtoa lihallisin perustein: **”Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: Ei yli sen, mikä kirjoitettu on, ettette pöyhkeillen asettuisi mikä minkin puolelle toista vastaan. Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikään kuin se olisi saatua” (1. Kor. 4:6-7).** Lankeaminen arvostelun syntiin on niin lujasti kiinni meidän vanhassa luonnossamme, että se tempaa meidät huomaamatta mukaansa. Apostoli Paavali nuhtelee seurakuntaa tässä asiassa hieman sarkastisesti ja purevin sanakääntein: **”Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on tullut kuninkaita! Kunpa teistä olisikin tullut kuninkaita, että mekin pääsisimme kuninkaiksi teidän kanssanne!” (1. Kor. 4:8).**

Eri palvelutehtävien arvostaminen ja toinen toisemme kunnioittaminen

Raamattumme toteaa, että yksin rakkaus rakentaa: **”Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa” (1. Kor. 8:1).** Meissä Herran seuraajissa toimii rakkauden kautta vaikuttava usko, joka synnyttää meissä jatkuvasti Jumalan tahdon mukaista elämää: **”Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen” (Gal. 5:22)**. Tämän Jumalalta saadun uskon tulisikin vaikuttaa kolmeen eri suhdetasoon; Jumala-suhteeseemme, suhteeseemme lähimmäisiimme ja lopulta myös omaan minäkuvaamme. Suhteessamme uskonveljiin ja sisariin meidän tulisi noudattaa apostoli Paavalin kautta saatua ohjetta: **”Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailee keskenämme” (Room. 12:10)**. Raamattumme kehottaa myös meitä ottamaan vaarin esimerkin voimasta. Johtajiemme tulisi olla esimerkkinä meille seurakuntalaisille pyhästä vaelluksesta ja puhtaasta elämästä: **”Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani.” 1. Kor. 4:16).**

Puolustaakseen omaa, Jumalalta saamaansa kutsumusta ja apostolin tehtäväänsä, Paavali ottaa esimerkin omaisesti esiin uhrautuvaisuutensa ja kärsimyksensä seurakunnan puolesta. Tarkoituksena ja tavoitteena hänellä on, että lihalliset, itsekeskeiset ja arvostelumieliset kristityt menisivät itseensä ja näkisivät raadolliset asenteensa ja käyttäytymisensä **(1. Kor. 4:9-13)**. Tämän ”nuhtelun” apostoli toteuttaa taas kerran isällisesti ja rakkaudellisesti: **”En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niin kuin rakkaita lapsiani neuvoen.” (1. Kor. 4:14)**. Samalla hän vetoaa siihen, että on synnyttänyt Korinton kristityt evankeliumin kautta: **”Sillä vaikka teillä olisi kymmentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa” (1. Kor. 4:15)**. On inhimillisestikin luonnollista, että me arvostamme ”syntymäkotiamme ja synnyttäjäämme” vaikkakin ymmärrämme, että Pyhä Henki on meidät synnyttänyt Jumalan sanan katoamattomasta siemenestä: **”te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta (1. Piet. 1:23)**. Syntymäkotimme tulisi olla meille rakas siten, että vierailemme siellä mahdollisimman usein. Aivan syystä ja raamatullisin perustein Paavali varoittaa niitä, jotka eivät tahdo tässä asiassa tehdä parannusta: **”Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole kuuliaiset Jumalan evankeliumille. Ja jos vanhurskas vaivoin pelastuu, niin mihinkä joutuukaan jumalaton ja syntinen” (1. Piet. 4:17-18)**.

Ryhmäkeskustelut

Keskustelkaa ryhmässä seuraavista aiheista:

1. Millaisia ratkaisuja tai toimenpiteitä näette Järvenpään eri seurakuntien välisten jännitteiden ja ristiriitojen voittamiseksi?
2. Millaisia ratkaisuja tai toimenpiteitä löydätte Arkin sisäisten jännitteiden ja ristiriitojen vähentämiseksi?
3. Millaisia ratkaisuja ja toimenpiteitä tunnistat oman uskonelämäsi vahvistamiseksi?